

СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАТОРСЬКОЇ І ВИХОВНОЇ РОБОТИ

Розповідаємо про досвід діяльності комісії Одесської облпрофради по мобілізації нечуючих на підвищення трудового внеску.

На підприємствах державної промисловості та в сільському господарстві Одеської області зайнято понад 2 500 нечуючих. І хоч працюють вони невеликими групами, поодинці, але їх праця, духовні запити і побутові умови не губляться в багатотисячних колективах. Ці питання постійно знаходяться в полі зору комітетів профспілок заводів, фабрик і колгоспів.

ПРИ ПЕРЕВІРЦІ— ДОПОМОГА

У складі комісії п'ятнадцять чоловік — це працівники галузевих комітетів, товариства глухих, охорони здоров'я і народної освіти, представники профкомів підприємств, інструктори-перекладачі, глухі робітники. Оноює її інструктор обласної ради професійних спілок І. О. Сабуров.

При комісії діють шість секцій, зокрема, з організаторської роботи, охорони праці, виробництва і зарплати, медичного обслуговування і оздоровлення глухих, культурного і побутового обслуговування, фізкультурно-спортивної роботи.

Така спеціалізація секцій сприяє кваліфікованому аналізу стану справ на місцях, якісній підготовці питань, проведенню організаторської роботи та заходів.

Перспективним річним планом, за яким буде свою роботу комісія, передбачено розгляд питань на президії секретаріаті, на засіданні комісії, підготовку і проведення зльтів, семінарів, нарад, надання практичної допомоги профспілковим організаціям і їх комісіям, інструкторам-перекладачам та ін. Таким чином, робота секцій та комісії планується на цілий рік.

На основі перспективного плану складається робочий квартальний, який передбачає не менше одного засідання комісії. В процесі підготовки питань на розгляд, перевірючи на місцях надають практичну допомогу, поради, відбувається обмін досвідом роботи.

Прийняті на засіданні комісії рекомендації надсилаються профкомам підприємств, де працюють нечуючі, а також комісіям профкомів та відповідальним за

роботу серед глухих. Контроль за діяльністю комісії профкомів здійснюється через перевірки стану справ на місцях, заслуховування звітів на засіданні комісії облпрофради.

Вся робота проводиться в контакті з відділами облпрофради, галузевими комітетами, облвідділом УТОГ. Практикуються спільні засідання.

Велику увагу тут приділяють залученню нечуючих до участі в соцзмаганні, мобілізації їх на дострокове виконання планів і зобов'язань, щадливому використанню сировини та матеріалів, підвищенню якості роботи. Так, протягом 1984—1985 років на засіданні комісії облпрофради були розглянуті питання: про організацію соцзмагання серед глухих взуттєвого об'єднання; змінення виробничої дисципліни та залучення нечуючих до бригадної форми організації та стимулювання праці на заводі «Поршневих кілець» та ряд інших.

На спільному засіданні комісії і облвідділу УТОГ було розглянуто «Про роботу Ізмаїльського міжрайвідділу УТОГ по мобілізації нечуючих на дострокове виконання планів і соцзобов'язань завершального року одинадцятої п'ятирічки». Робота, яку проводить комісія з профкомами, інструкторами-перекладачами, дала позитивні результати. 135 членів УТОГ достроково завершили виконання завдань одинадцятої п'ятирічки. Всі нечуючі виконали взяті соціалістичні зобов'язання. В авангарді за дострокове виконання виробничих завдань йдуть 986 удільників комуністичної праці.

Робота, яку проводить комісія з профкомами, інструкторами-перекладачами, дала позитивні результати. 135 членів УТОГ достроково завершили виконання завдань одинадцятої п'ятирічки. Всі нечуючі виконали взяті соціалістичні зобов'язання. В авангарді за дострокове виконання виробничих завдань йдуть 986 удільників комуністичної праці.

ЩОБ НЕ БУЛО ВИРОБНИЧИХ ТРАВМ

Комісія облпрофради та її актив систематично тримають у полі зору і контролюють роботу з поліпшення умов праці і побуту глухих робітників. У лютому 1984 р. було розглянуто «Про стан організації охорони праці робітників і службовців в Одеському виробничому об'єднанні «Електрік», а в серпні-листопаді того ж року технічні інспектори праці галузевих обкомів профспілок і облпрофради перевірили, як дотримуються законодавства про працю, норм і правил з технікою безпеки і виробничою санітарією, а також чи пра-

вильно використовують осіб з дефектами слуху на тих підприємствах, де нечуючі працюють групами.

Перевірка виявила порушення, за якими технічні інспектори праці видали розпорядження. Про хід їх виконання профкоми підприємств проінформували галузеві обкоми профспілок на початку 1985 р. Окрім обкомів заслухали звіти з цього питання на засіданнях президій.

Аналогічна перевірка проведена на підприємствах, де працюють глухі невеликими групами і поодинці.

ЗНАННЯ—ПІДМОГА У ПРАЦІ

Практика показує, що ли собі мету, в ім'я якої організовується змагання, найбільш високих виробничих успіхів домагаються ті нечуючі, яких зачленено до своїх зобов'язаннях і результатах їх виконання. В зв'язку з цим в 1985 р. було розроблено і направлено профкомам підприємств рекомендації по проведенню зборів глухих робітників з єдиним порядком дінним: «Твоє соціалістичне зобов'язання».

Рекомендації містять порядок проведення зборів, пропонують орієнтовні пункти зобов'язань глухих робітників на 1986 р. Комісіям профкомів підприємств рекомендовано періодично проводити масові перевірки ходу виконання соціалістичних зобов'язань, залучаючи до цього нечуючих, виявляти причини нездовільності роботи окремих робітників, вживати заходів до їх усунення і, найголовніше, шляхом систематичного інформування підвищити класність.

Важливою формою підвищення трудової активності нечуючих, виховання у них почуття робітничої гордості і честі є зльту передовиків і новаторів виробництва.

Ці звернення направляються у колективи глухих для обговорення на зборах. Їх виконання: про участь в художній самодіяльності і спортивно-фізкультурні роботи за підсумками Всеосіозного конкурсу самодіяльної художньої творчості застій відмінної роботи 1985 р. і п'ятирічки в цілому, гідну зустріч 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановського руху, XXVII з'їзду КПРС;

— про досвід діяльності комісії профкому об'єднання «Будгідраліка» по роботі серед глухих робітників і службовців.

Профспілковий актив багато повчального черпає з того, що постійно буває присутнім на засіданнях комісії облпрофради, де обговорюються шляхи реалізації рішень партії і уряду, питання підвищення ефективності виробництва, охорони праці і побуту, культурно-масової, виховної роботи та інші питання життя і діяльності колективів, в яких працюють нечуючі.

Підбиваючи підсумки розповіді про досвід діяльності комісії Одесської обласної ради професійних спілок по роботі серед нечуючих робітників, службовців і колгоспників, слід зазначи-

ти, що нагромаджена тут практика допомагає комісіям ради і комітетам профспілок заводів, фабрик і колгоспів спрямовувати зусилля глухих трудівників області на підвищення їх трудового внеску у виконання завдань дванадцятої п'ятирічки, накреслених XXVII з'їздом Комуналістичної партії Радянського Союзу.

Набутий одеситами досвід роботи розглянуто в Україні профраді і рекомендовано комітетам профспілки, їх комісіям впровадити у своїй повсякденній практиці.

В. ЯНКОВСЬКА,
заст. голови комісії
Української облпрофради по роботі
серед глухих робітників і службовців.

КРАЩИЙ ДОСВІД— УСІМ!

Особливе місце у роботі комісії займають питання вивчення, узагальнення і поширення передових прийомів роботи. Протягом двох останніх років комісія облпрофради на своїх засіданнях в порядку узагальнення досвіду розглянула такі питання:

— про діяльність школи комуністичної праці і організації наставництва в об'єднанні «Будгідраліка»;

— про постановку туристської роботи в об'єднанні «Пресмаш» і організацію екскурсій нечуючих по місцях та героях, до музеїв і по місцях трудової і бойової слави радянського народу;

— про стан спортивно-масової і фізкультурної роботи у виробничому об'єднанні «Електрік»;

— про практику організації соціалістичного змагання нечуючих трудящих за водіїв «Поршневих кілець» за дострокове виконання національного зобов'язання 1985 р. і п'ятирічки в цілому, гідну зустріч 40-річчя Великої Перемоги, 50-річчя стахановського руху, XXVII з'їзду КПРС;

— про досвід діяльності комісії профкому об'єднання «Будгідраліка» по роботі серед глухих робітників і службовців.

Профспілковий актив багато повчального черпає з того, що постійно буває присутнім на засіданнях комісії облпрофради, де обговорюються шляхи реалізації рішень партії і уряду, питання підвищення ефективності виробництва, охорони праці і побуту, культурно-масової, виховної роботи та інші питання життя і діяльності колективів, в яких працюють нечуючі.

Підбиваючи підсумки розповіді про досвід діяльності комісії Одесської обласної ради професійних спілок по роботі серед нечуючих робітників, службовців і колгоспників, слід зазначи-

ти, що нагромаджена тут практика допомагає комісіям ради і комітетам профспілок заводів, фабрик і колгоспів спрямовувати зусилля глухих трудівників області на підвищення їх трудового внеску у виконання завдань дванадцятої п'ятирічки, накреслених XXVII з'їздом Комуналістичної партії Радянського Союзу.

Набутий одеситами досвід роботи розглянуто в Україні профраді і рекомендовано комітетам профспілки, їх комісіям впровадити у своїй повсякденній практиці.

В. ЯНКОВСЬКА,
заст. голови комісії
Української облпрофради по роботі
серед глухих робітників і службовців.

Підбиваючи підсумки розповіді про досвід діяльності комісії Одесської обласної ради професійних спілок по роботі серед нечуючих робітників, службовців і колгоспників, слід зазначи-

ти, що нагромаджена тут практика допомагає комісіям ради і комітетам профспілок заводів, фабрик і колгоспів спрямовувати зусилля глухих трудівників області на підвищення їх трудового внеску у виконання завдань дванадцятої п'ятирічки, накреслених XXVII з'їздом Комуналістичної партії Радянського Союзу.

Набутий одеситами досвід роботи розглянуто в Україні профраді і рекомендовано комітетам профспілки, їх комісіям впровадити у своїй повсякденній практиці.

В. ЯНКОВСЬКА,
заст. голови комісії
Української облпрофради по роботі
серед глухих робітників і службовців.

Підбиваючи підсумки розповіді про досвід діяльності комісії Одесської обласної ради професійних спілок по роботі серед нечуючих робітників, службовців і колгоспників, слід зазначи-

ти, що нагромаджена тут практика допомагає комісіям ради і комітетам профспілок заводів, фабрик і колгоспів спрямовувати зусилля глухих трудівників області на підвищення їх трудового внеску у виконання завдань дванадцятої п'ятирічки, накреслених XXVII з'їздом Комуналістичної партії Радянського Союзу.

Набутий одеситами досвід роботи розглянуто в Україні профраді і рекомендовано комітетам профспілки, їх комісіям впровадити у своїй повсякденній практиці.

В. ЯНКОВСЬКА,
заст. голови комісії
Української облпрофради по роботі
серед глухих робітників і службовців.

Підбиваючи підсумки розповіді про досвід діяльності комісії Одесської обласної ради професійних спілок по роботі серед нечуючих робітників, службовців і колгоспників, слід зазначи-

ти, що нагромаджена тут практика допомагає комісіям ради і комітетам профспілок заводів, фабрик і колгоспів спрямовувати зусилля глухих трудівників області на підвищення їх трудового внеску у виконання завдань дванадцятої п'ятирічки, накреслених XXVII з'їздом Комуналістичної партії Радянського Союзу.

Набутий одеситами досвід роботи розглянуто в Україні профраді і рекомендовано комітетам профспілки, їх комісіям впровадити у своїй повсякденній практиці.

В. ЯНКОВСЬКА,
заст. голови комісії
Української облпрофради по роботі
серед глухих робітників і службовців.

Підбиваючи підсумки розповіді про досвід діяльності комісії Одесської обласної ради професійних спілок по роботі серед нечуючих робітників, службовців і колгоспників, слід з

* * *

Понад два десятиліття працює на Миколаївському суднобудівному заводі імені 61 комунара Олексій Васильович Куряк.

Олексій Васильович — кращий судновий столяр, якому доручають виконання складних, відповідальних робіт.

За сумлінність, високопродуктивну роботу адміністрація підприємства неодноразово відзначала В. Куряка почесними грамотами, подяками. Портрет передовика занесено на заводську Дошку Пошани.

Олексій Васильович Куряк — активіст громадського життя колективу.

Фото І. Мінделія.

* * *

ВІД „СЛОВА“ — ДО НАШИХ ДНІВ

Громадськість Буковини Ярославу, її вірність, широко відзначила 800-річчя «Слова о полку Ігоревім». На честь цієї дати відбулися літературні вечори на теми: «Слово о полку Ігоревім — бессмертний пам'ятник дерев'яної літератури XII століття», «Світове значення «Слова» у художній літературі».

Цікаво і змістовно пройшло вечір в обласному Будинку культури глухих. Відкриваючи його, завідуюча бібліотекою Л. І. Привалова розповіла присутнім про походи князя Ігоря на половів, до Чорного моря, його прагнення звільнити руські землі від набігів половів. Нечуючі дізналися про те, що князь Ігор залив невдачі і потрапив у полон.

З поетичною особливістю поеми членів УТОГ познайомила завідуюча бібліотекою Садірського району м. Чернівців Т. Г. Ткаченко. Учасники вечора дізналися про Ігореву дружину —

Г. ВЛАСОВ.

м. Чернівці.

МІР ЧОЛОВІК був активним учасником художньої самодіяльності обласного Будинку культури, не пропускав жодної репетиції і постійно брав участь у концертах. А тепер навіть не ходить до культизакладу — заборонили йому з'являтися там. Сидимо ми з ним вечорами вдома. Бачу, переживає Дмитро. Не вистачає йому отих постійних сценічних клопотів... А трапилося все це ось через що.

У республіканському одязі з патріотичного виховання, присвяченого 40-річчю Перемоги, наш обласний Будинок культури зайняв призове місце. Для організації екскурсії та преміювання активістів культизакладу були виділені відповідні кошти. Учасники драмколективу вирішили поїхати до Львова. Мав іхати з ними і мій чоловік, але в цього на той день винада робоча субота. Це було 28 вересня минулого року. Дмитро просив директора Будинку культури зважити на це і перенести екскурсію на іншу суботу. Н. В. Хоменко пообіцяла, але слова свого не дотримала. Весього 10 чи 12 чоловік поїхали тоді. Майже порожнім автобусом, але таки поїхали... А все тому, що гропі за екскурсію не з власної кишень платили.

Зрозуміло, що чоловік, не приховуючи цього, почав обурюватися такими діями. Це не сподобалося директору. І почала вона шукати причину, щоб провічити його. Незабаром така нагода трапилася. Між відвідувачами і Дмитром сталася

зуперечка — гостра, запальна. Не виправдовую його за проявлені там грубощі, але художній керівник В. Н. Левченко, замість того, щоб погасити оточуючий конфлікт, здається тільки їх чекала його. Вона зняла з вішалки одягу Дмитра і сказала: «Забирайся геть! Не приходить більше до Будинку культури, а якщо прийдеш, то виніклимо міліцію».

Директор Будинку культури Н. В. Хоменко підтримала її. Тому-то Дмитро не може ходити на репетиції драмгуртука. Чому таке зневажливе ставлення до глухих? Просимо надіслати кореспондента і розібратися...

Такий, в основному, зміст листа, що надійшов наприкінці січня до редакції і покликав у дорогу.

Іду, щоб з'ясувати, що ж сам справді трапилося? Чи не згустила авторка листа фарби. Таке, часом, буває.

Знову і знову перебираю в думках зміст листа і ніяк не можу повірити в те, що

з глуху людину вигнали з культизакладу, з того закладу, який покликаний залишати до відвідування нових людей, а не виганяти тих, хто приходить. Та ще за те-

першіні умов, коли люди стали заможніше жити: мають добре, затинно обетавлені квартири з телевізорами; тепер, коли вони, так більше, стали важчими на підйом і до участі в художній самодіяльності їх все важче зауважати. Культпрацівники підбирають нові програми, організовують дискотеки, вечори відпочинку і вже не знають, що ще

НА ШКОЛЬНОМУ МЕРИДІАНІ ЛІТОПІС СЛАВНИХ ДНІВ

У цьому навчальному році вся виховна робота, матеріали про комуністів, які проводить колектив іменами яких названі вищепідписані інтернату № 18 лиці нашого мікрорайону і для глухих дітей м. Києва, розповіли про них учням проходить під девізом: молодих класів. Надовго запам'ятатиметься і зустріч з делегатом XXVII з'їзду Компартії України, Героем Соціалістичної Праці П. Г. Волковинською.

На честь з'їзду партії старшокласники у вільний від навчання час відпрацювали на підпісному під-приємстві — Дарницькому шевковому комбінаті —

Піонери зібрали цікаві 397 годин. Виконуючи замовлення Київського радіозаводу, за три місяці університету виготовили 1800 радіодеталей. У виробничій праці по-дають приклад М. Яремчука, В. Онищенко, В. Барабоха.

Особливе пожвавлення на-пувало в школі в «червону суботу» 15 лютого. В цей день за ініціативою комсомольського активу був організований ярмарок, по продажу виробів, виготовлених руками учнів, а гроши вирішено перерахувати у Фонд миру.

Завдяки проведений робо-

ті учнями у Фонд миру було перераховано 180 карбованців, а вчителями — 508 карбованців.

Святковий настрій панував у школі 18 і 19 лютого. В ці дні проходив фестиваль мистецтв «Тобі, партіє, рапортуюмо». У піснях, танцях, віршах учні славили Батьківщину, партію, мир, дали слово рости гідною зміною батькам.

У день відкриття партійного форуму в усіх класах було проведено ленінські уроки «Комуністи — це Леніна солдати».

Н. ШТОЙКО,
вчителька Кіївської спецшколи-інтернату № 18 для глухих дітей.

лій документальний фільм «Держава Індія».

Надовго запам'ятатиметься дітям вечір, що пройшов у переповненому і уроцішті прикрашеному державними пропорами СРСР і Індії актовому залі. Він залишив глибокі враження, сприяв вихованню у школярів по-чуття інтернаціональної дружби.

I. ВОРОНА,
секретар парторганізації Лебединської спецшколи-інтернату для глухих дітей.
Сумська область.

Єднає інтернаціональна дружба

«Наш друг — Індія» — з таким порядком деним пройшло засідання клубу інтернаціональної дружби школи-інтернату для глухих дітей м. Лебедині, що на Сумщині. Воно було присвячено 36-ї річниці проголошення Республіки.

З розповідю про дружню дружку виступив секретар партійної організації школи. Він познайомив дітей з республікою, її становленням і розвитком.

Змістовними були й виступи дітей: про минуле республіки, її культуру та міста розповіли члени КІДУ Іра Олійник, Віта Шевченко, Світлана Титова, Роман Шейко, Олеся Кирченко.

Робітники І. Г. Запорожець і Г. В. Ганжа, які півдівно повернулися з подорожі по Індії, поділилися своїми враженнями з дітьми.

На святі праці

Веселоузний комуністичний суботник, присвячений 36-ї річниці Великого Жовтня, відтворився у загальному святі школи-інтернату для глухих дітей. Учні 6—12 класів працювали з великою ентузіазмом, повною віддачею сил і енергії.

На заклик москвиць відгукнувся і чинівський колектив Новомиргородської спецшколи-інтернату для глухих дітей. Учні 6—12 класів працювали на торговельній базі. Вони склали 84 кубометрів штакетів, а зароблені гроші перерахували у Фонд двадцятірій п'ятирічки. Сума заробітку становила 90 карбованців.

Особливо відзначились у роботі такі учні: О. Паламарчук, О. Берест, О. Дейкун — з 11—12 класів, Т. Мазуренко, В. Вернідуб — з 10 класу, О. Гімель, Ю. Коханський — з 9 класу, О. Одійник, А. Күценко — з 8 класу, В. Рукасов, О. Дерев'янченко — з 7 класу, Л. Галич, О. Криворучко — з 6 класу.

Працівники бази тепло зустріли, а на закінчення циклу подякували учням за старанну працю.

М. ЖЕРЕБЕНКО,
старший вихователь
Новомиргородської
спецшколи-інтернату
для глухих дітей.

Кіровоградська область.

Завідуюча кабінетом слухової роботи Новомиргородської спецшколи-інтернату Валентина Леонідівна Новикова проводить індивідуальне заняття з учнем підготовчого класу Сергієм Комком.

Фото І. ЩЕРБАНОУКА.

Задачу і переносити не хочуть...

І на обличчі в неї немає найніжній тіні провінції.

Я, мовляв, тут ні причому.

Л. Григорук, що гордо їде вулицею міста, перев'язаний

червоною стрічкою «Майстер-золоті руки». І раптом ось така історія — вигнали з Будинку культури...

Щоб вияснити, хто ж все-таки правий, а хто винував-

експкурсантів.

— А Дмитро Порфирович, додає директор, — ще вимагав премії...

З поїздкою все ясно. Тепер маємо засудити, як же сталося, що Д. П. Григорук вигнали з культизакладу.

— Непристойно поводив себе, грубіянив, — каже художній керівник І. К. Рибаченко. Я не витримала, дала йому пальто і сказала: забирайся геть!

— Ми і раніше так карали, — підтримала її директор, — коли хтось з відвідувачів приходив напідпитку і непристойно поводив себе.

Карали тим, що відлучали від Будинку культури на

якісніє строки, — на місяц чи два...

Навіть оголошення вивішували про те, що за

непристойну поведінку забороняється місяц чи два відвідування.

— Та, мабуть, і це не викликало б отєї скарги, коли б не вигнали людину...

В облвідділі і в Будинку культури мені доводили, що не

єдинно вірний засіб виховання.

— Ось історія з організацією екскурсії та відлученням

активіста від Будинку культури виглядає прикметно випадково...

— Так, — каже вона, — молоді люди приходили пізньше, вибачалися і надалі поводилися пристойно. Сподівалися, що так буде і з Дмитром Порфировичем, а він написав скаргу...

Розмова вичерпалася, але до спільноти думки так і не прийшли... Дмитра Порфировича і його дружину Ка-

ропівську не відпустили.

О. ЄРМАКОВА,
спец. кор. «Нашого життя».

Лист покликав у дорогу

ОБРАЗ

— Як хлопчака, на очах у

всіх виставили мене з Будинку культури всі разом. Крім

Дмитра Порфировича та його дружини на зустріч прийшов голова облвідділу

УТОГ І. М. Михайліenko, працівники культизакладу. Вкотре перечитую листа до редакції. Першим починає

Д. П. Григорук.

— Коли збиралися їхати до Львова, — говорить він, — випала робоча субота. Я просив директора перенести екскурсію на інший день, вона пообіцяла, але слова свого не дотримала.

Н. І. Хоменко якусь мить мовчить, поглядаючи на голову облвідділу. Відчуваєши його підтримку, спокійно відповідає:

ЖИТЯ ДЛЯ ЛЮДЕЙ

Минулого року виповнилося 160 років від дня народження молодшої сестри М. В. Гоголя — Ольги Василівни Гоголь-Головні, котра своїм життям довела можливість служити народові навіть при відсутності слуху і підтвердила істину, що і глуха людина повинна бути корисною суспільству.

Ольга Василівна Гоголь-Головні народилася 19 березня 1825 року в селі Василівці (нині Гоголеве) Шевченківського району Полтавської області. Вона на 16 років молодша від брата. Все життя Оля провела в сільській місцевості. Квола, до п'яти років вона не могла ходити. Невдовзі її віддали на виховання прислугі.

У своїх спогадах вона писала, що у неї постійно текло з вуха і його затикали корпією. Одного разу Оля випадково заткнула корпію глибоко, а нянка подумала, що загубила і заткнула новою. Пізніше помітила, що Оля зовсім оглохла і покликала бабку. Та вставила у вухо якусь трубочку, та це вже не допомогло.

Грамоти Олю вчила її заміжня сестра М. В. Трушковська, котра не володіла педагогічними здібностями, хвора дитина її втомлювала і дратувала. Навчання просувалася повільно. Маті, мало приділяла уваги вихованню дітей і змушена була просити сусідів-поміщиців, котрі тримали двох вчителів, поселити у себе Й Олю.

На це рішення впливнув лист Миколи Васильовича, який був вкрай нездоволений тим, як виховувалися його сестри. Він написав матері, щоб вона не виховувала Олю так, як виховувались Ганна і Ліза. Просив, щоб вони збиралися всі за одним столом і кожний займається своїми справами.

Щоб Олі теж доручали посильну домашню роботу — розливати чай, шити не клаптики, а потрібні речі.. Ольга Василівна згадувала, що брат хотів забрати її з собою в Петербург, з наміром влаштувати в інститут, де проходили курс навчання Ганна та Ліза, але М. В. Трушковська відговірила Миколу Васильовича.

І знову заняття з роздратованою, нетерплячою сестрою, знову уроки у байдужих і неосвічених вчителів.

Після закінчення інституту повернулися в село сестри. Вони дають Олі уроки. Але розраховувати на успішне навчання не доводилося...

Коли Олі виповнилося вісімнадцять років у неї з'явилось нестерпне бажання читатися. Та сестрам було кавім. Раніше вона не знала куди подіти вільний час,

а тепер у неї не вистачало його для виконання всього наміченого. Життя усміхалось їй, але засмучувала та пер хвороба брата...

Після смерті Миколи Васильовича відчай охопив Ольгу, життя втратило всякий інтерес і вона знову відчула себе одинокою і нещасливою.

З цього стану вивела її думка про обов'язок, який вона взяла перед покійним братом. А в навколишніх селах про неї вже пішла чутка як про хорошого лікаря. Постійно приходили хворі селяни, і вона знову чим може допомагає людям...

Перед Кримською війною, одразу після смерті Миколи Васильовича, до Ольги посватався немолодий офіцер Головня, але мати, Марія Іванівна, категорично відмовила йому. Після війни він знову приїхав у Василівку. Ольга пожаліла зраненого офіцера і, не задумуючись, погодилась вийти за нього заміж.

Тепер життя Ольги Василівни стало надзвичайно змістовним: виховання дітей, домашнє господарство, допомога селянам забирали багато часу. Невдовзі появився і вона сама виростила і виховала трьох дітей.

Не впала у відчай Ольга Василівна і після страшного нещаства: спочатку помер старший син Микола, а потім від родів і дочка. Тепер її життя заповнили турботи про виховання внуків, котрих вона теж поставила на ноги.

Народний медицині Ольга Василівна була вірна до останніх днів і до останніх днів свого життя лікувала селян.

Померла О. В. Гоголь-Головня 5 грудня 1907 року.

Залишила Ольга Василівна після себе друковані мемуари — цікаві відомості про родину М. В. Гоголя, котрі записувала впродовж усього життя. Вони були опубліковані в 1902 році окремою книгою під назвою «Із сімейної хроніки Гоголя». Вдруге вона була видана вже після смерті Ольги Василівни в 1909 році.

Ольга Василівна могла б з гордістю озирнутися на повноцінно прожите життя. Невтомна трудівниця, добра людина, щиро-сердній друг великого Гоголя, вона заслужила любов і повагу сучасників, гідне право на вічну пам'ять нащадків.

В. САКУН,
сурдопедагог Полтавської спецшколо-інтернату для глухих дітей.

ДЛЯ ВАС, САДОВОДИ ВИРОЩУВАННЯ ВАЛЕРІАНИ ЛІКАРСЬКОЇ

Валеріана — лікарська багаторічна трав'яниста рослина з родини валеріанових. Народні назви її такі: овер'ян, котяче зілля, маун лікарський, маріон, ладаніца, земляний ладан. Рослина досягає півтора метра заввишки. Кореневище коротке з густо розміщеними на ньому шнуроподібними коренями. Стебло поодиноке, прямостояче, листки прикореневі, довгочерешкові. Квітки дрібні блідо-рожеві, зібрани в щитовидні суцвіття. Плоди — ребристі сім'янки з чубчиком. Цвіте з травня до серпня, плоди дозивають у липні — вересні.

Рослина добре пристосовується до різних ґрунто-екологіческих умов, може

рости на ґрунтах з підвищеною вологістю, в той час витримує тривалий період посухи. Насіння, завдяки чубчику, розлітається на великий відстані.

У Радянському Союзі налічується близько 40 видів різновидностей валеріан, що ростуть на Україні.

Кореневища містять у собі ефірну олію, алкаліди (валерин та хатинін), кислоти, цукор, крохмаль тощо.

Розмножується валеріана насінням. Його можна сіяти пізно восени, або під зиму, навесні та влітку, залежно від умов господарства.

Висівають валеріану як засіб, що заспокоює нервову систему, сприяє трав-

грунтах — 2—3 см, а на важких — 1—1,5 см. При вітровому пресуванні не загортается. Догляд за ділянкою полягає у спушуванні міжряд, виполюванні бур'янів, проріджуванні рослин та підживленні їх. Ділянку для вирощування відводять на супішаних та легко-суглинистих ґрунтах, де внесені проводять зяблеву оранку і вносять 40 т гною на гектар, а мінеральні добрива — з розрахунком 15 кг азотних, 45 кг фосфорних та 25—30 кг калійних на 1 гектар. Навесні зораний ґрунт на зяб боронують у 2—3 сліди.

Застосовують валеріану як засіб, що заспокоює нервову систему, сприяє трав-

ФУТБОЛ СТАРТУВАВ НОВИЙ СЕЗОН

Футболісти Київської обласпортфедерації розпочали його в січні участь в зимовій першості міста Києва. Було проведено дві гри. В перший — з командою «Вимпел» наші футболісти першими відкрили рахунок — гол забив А. Загребелько. Але через грубі помилки захисника і воротаря, футбольісти «Вимпелу» не тільки зірвали рахунок, а й вийшли вперед 2:1. І хоч слушні нагоди забити голи мали і А. Загребелько, і М. Кірош, і С. Лагута, рахунок не змінився. Отже, по-разка, з якої треба було робити належні висновки.

Другу гру проти срібного призерів першості м. Києва 1985 р. — команди заводу Лепсе — було проведено набагато краще. Майже впродовж всієї гри ініціативою володіли футболісти обладніду. Відзначився А. Загребелько, який знов, як і в попередній зустрічі, відкрив рахунок. Всі спроби зірвіння рахунку добре ліквідовував захист і воротар К. Лопата. І все ж за дві хвилини до кінця матчу відстоїть свої ворота нам не вдалось. Позиційна помилка

ка захисників призвела до на два етапи. Перший етап — 2:3 тренування — можна сказати про назвати початковим. Його завдання — відновлення фізичних, технічних кондицій футbolістів. Засоби, якими ці завдання виконуються — це спортивні ігри (краще баскетбол, ручний м'яч), різновидності «квадратів» (краще 4 проти 2-х у два дотики) і сама гра у футбол.

Другий етап — йде одразу ж за початковим з поступовим нарощуванням фізичних навантажень і закінчується напередодні періоду змагання. Якими ж повинні бути завдання з вдосконалення фізичної і технічної підготовки футbolістів? Це — спеціальні фізичні вправи, гімнастика, кроси, легка атлетика, штанга, всеобща робота з м'ячем, двосторонні ігри і, нарешті, спортивні ігри.

Треба побудувати тренування так, щоб кожне наступне було більш інтенсивним, більш насиченим, ніж попереднє.

В. КУЛІБАБЕНКО,
старший тренер УТОГ
з футболу.

ШАШКИ ПЕРЕКОНЛИВА ПЕРЕМОГА

У виробничому об'єднанні «Завод імені Малишева» дніми відбулися змагання з шашок серед команд цехів і відділів.

Усі колективи були розбиті на 4 групи. У другу групу на правах цехової збірної ввійшла й команда членів УТОГ, що складалася виключно з глухих спортсменів, кандидатів у майстри спорту Олега Дяченка, Юрія Машкіна, Володимира Хоменка і третьорозрядниці Надії Псарьової.

На другому етапі турніру на першість виробничого об'єднання було включено по дві команди, які посіли перше і друге місця у своїх підгрупах.

В упертій боротьбі нечуючі шашкісти здобули бажану перемогу, на два з половиною очка відірвавшись від своїх основних переслідувачів — спортсменів інструментального цеху. В урочистій обстановці і під оплески присутніх команди членів УТОГ було вручено Кубок і грамоти.

Свою перемогу в спорті, так само як і трудові успіхи, глухі спортсмени присвятили XXVII з'їзду КПРС.

В. ХОМЕНКО,
учасник змагань.
м. Харків.

Веселу посмішку, оплески глядачів викликає щораз появя на сцені самодіяльних артистів оригінального жанру Запорізького будинку культури УТОГ Володимира Маслова та Тетяни Дашкової.

На знімку: клоунада «Шахи». Фото А. РЕЗНІКА.

Редактор П. БУЛАТОВ.

РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ ТЕАТР МІМІКІ І ЖЕСТУ «РАЙДУГА» ОГОЛОШУЄ

конкурс акторів, що відбудеться в червні 1986 року. Його метою є оновлення групи театру молодими, здібними артистами з числа учасників художньої самодіяльності глухих, які мають певний досвід роботи в естрадних колективах, з освітою не нижче 12 класів школи навчуючих.

До участі в конкурсі допускаються чоловіки та жінки від 18 до 25 років, що при певній зовнішності мають необхідні сценічні дані: пластику, вміння жестом та мімікою висловити думку.

Кожний учасник конкурсу повинен виконати перед спеціальною комісією один або декілька номерів естрадних жанрів, а саме:

танцювальні номери (сольні і парні), танцювальні картички, сценки.

Конферанс (одиночний і парний).

Пантомімічна сценка (сольна чи парна).

Міми (одиночні і парні).

Циркові номери: а) клоунада, б) жонглювання, в) ілюзія, г) акробатичний етюд.

Мімічне художнє читання.

Для участі в конкурсі необхідно до його початку подати такі документи:

1. Заяву на ім'я директора театру мімікі і жесту «Райдуга» з проханням про допущення на участь у конкурсі.

2. Документ про освіту.

3. Характеристику з місця роботи.

4. Довідку про стан здоров'я (форма № 268).

5. Фотознімки 3×4 (два).

Зарахованих до театру адміністрація забезпечує гуртожитком. Про строки проведення конкурсу буде додатково оголошено в газеті «Наше життя».

Документи надсилати на таку адресу: 252049, Київ-49, вул. Курська, 6, Республіканський театр мімікі і жесту «Райдуга».

ДІРЕКЦІЯ ТЕАТРУ.